આના લેખક છે રશ્ના ઉપાધ્યાય કમ્થટા
શનીવાર, 01 મે 2010 17:27

આજની સાંજ તો સહુ "ગુથ જર જુથ"ને ફાળવી તેમટે હાથ દકિ આભર. તે ત સહુ વદિ વાનોને પ થશ્ન નતે થસે જ હશે કે આ ગુથ જર જુથછે શું? તે આ ગુથ જર જુથછે આપણાં ગુજથતે સાહતિય જોડે ફથી મેળાપનું સ થળ. બળપણનાં જોડકણાં, જુવાનીનાં રંગીન સ વપ ના જેવી કવતિં-વાથ ત, હાસ ય અને ઉંમ્ર સાથે વધતાં તી વજ ઞાનને નવેસથ્થી અને કબીજાં સાથે જીવવાનું મણવાનું સમ્જવાનું સ થળ. જ યાં પુસ તક પથચિ્ય, થેડકિ કાવ યધથની વાંછટો, ગીતેની રમઝટ અને વચ રે વચ રે હાસ યનો ફુવાથે, જેથી અને જેમં સહુને આનંદ થય. આપણને સહુને સફળ વ ચક તથ્યું છે, પણ તે કોઈ પણ સફળ વ ચક તની આદતે જોશો તે ખ યાલ આવશે કે સહુ વ ચક તી નાં જીવનમં પુસ તકો ક અનેથે અને ખુબ જ મ્હત વનો ભગ ભજ વ યો હશે. ઘણાંને થશે કે અમ્ને સાહતિ યમં જથચે રસ નથી, પણ સારું નથી કાથણકે આપણે સહુ ક યાથેક ને ક યાથેક કંઈક તે વાંચ્ત હોઈ જ છી, દાખલાં તથીકે ક ડોક ટથ મેડકિલ જથ નલ સ વાંચ્તે હોય કે ક વેપાથી-ઉધ્યોગપતે ફોથ્ચ્યુન મેગેઝનિ કે પછી કોઈ ભગવદ વાંચ્તુહોય. આ બધં જ ક થીતે સાહતિ યનો ભગ જ છે.

વ લાદવિાથ નામ્ના થશચિન ફલિસૂફે કહેલું, “મથે જેટલા મતિ થે છે તેટ્લા કદાર કોઈને નહીં હોય. મથ મતિ થે મ્ને દૂથ દૂથ્ના પ થ્દેશો, પથ વતે, ઉપવનોમં લઈ જાય છે. મ્ને અવકાશમં રંદ થ, નહિાથેકા અને મંગળ બ્તવે છે. મથું જીવન હંમેશાં મથ મતિ થેથી પથપૂિથ ણ થ્હે છે, તેમથ મતિ થેનું નામ પુસ તકો છે!” આ જ વાતચથિગ ઝાઝી બ્હુ સથ્સ સમ્જાવે છે કે “જ યાથે તે ધથ મકિ થઈ જાવ છો ત યાથે તે ભ્જન ગાવ છો. જ યાથે તે પ થેમી થઈ જાવ છો ત યાથે તે ગીતગાવ છો. જ યાથે તે દુ ખી થઈ જા છો તે ગણગણો છો. તમથી દથેક અવસ થમં તે ક કવનિી સાથે જીવો છો. પણ જ યાથે તમથે પ થયિ કવ તિમથી મતૃભષાનો હોય છે ત યાથે જગતજનની સ વથુપે હોય છે, વથિટ હોય છે, બહ ય નહ આંતથકિ હોય છે.” આનો સીધે મ્તલબ થયો કે જો આપણું થેજ બ્થેજનું જીવન આપણી નક કથ ધથતે છે તે સાહતિ ય આપણું આકાશ. અને આપણે સહુ આ દેશમં આવ યા છી પોતપોતની મ્હત વકાંક ષા લઈને, આકાશમં ઉડવાની ધ્ગશ લઈને. જો આપણે ધથતે પથ ખોડઈ જઈશું તે શું આપણે આપણી ઇચ છા ખથેખથ અથ થમં પુથી કથી શકીશું ખથ? આ જવાબ આપણે સહુ આપણામં જ શોધ્વાનો છે. છેલ લે ચતેશ મ્હેતની કવતિ

ગુજથતે ભષા

મથી તમથી અને આપણી મતૃભષા,
જનનીની ભષા ગુજથતે ભષા
ફુલોંની જેમ મ્હેક્તી ભષા,
ચંદ સતિથની જેમ ચ્મક્તી ભષા,
સથતિની જેમ સથ્ક્તી ભષા,
સાગથ્ની જેમ ઉછળતી ભષા
વાદળોની જેમ વહેતી ભષા,
અલ લડ નાથીની જેમ નાચ્તી કુદતી ભષા,
સુતં ને જાગતં ધબ્કતી ભષા,
મ્ને તને ને સહુને હેતથી થબ્ડતી ભષા
મથી તમથી અને આપણી મતૃભષા,
જનનીની ભષા ગુજથતે ભષા.

જો તને અમથી પ થવૃત િમં રસ પડ યો હોય તે તમથું નામ અમ્ને આપવાની વનિંતી છે. મ્ને સાંભળવા મટે આપ સહુનો ખુબ ખુબ આભથ.{jcomments on}